

Α' Χαιρετισμοί (18/3/2016)

«Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει»

Βρισκόμαστε ἤδη στην πρώτη εβδομάδα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και ἀπὸ ἀπόψε ἡ μητέρα μας Εκκλησία, με την Ακολουθία των Χαιρετισμῶν, δίνει σε μας, τα παιδιά Της, την ευκαιρία να πάρουμε συνοδοιπόρο σ' αυτό μας το ταξίδι προς το Ἅγιο Πάσχα την Παναγία. Και το γεγονός αυτός μας δίνει δύναμη, θάρρος και ἐλπίδα, ἀλλὰ και μία μυστική χαρὰ, ἡ οποία, σύμφωνα με τον Ἅγιο Ἰωάννη τον Χρυσόστομο, δημιουργεῖ κατάνυξη στην ψυχή. Ἀλλὰ, τί εἶναι χαρὰ; Μήπως, απλῶς, μια ευχάριστη κατάσταση της ψυχῆς; Μήπως, ἡ ανακούφιση που προκαλεῖται στην ψυχή, ὅταν αὐτὴ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ φόβους και δοκιμασίες;

Ποιος μπορεῖ να δώσει ἓναν ὀρισμὸ στη χαρὰ που κάποτε ὅλοι μας γευτήκαμε, ἀλλὰ δεν μπορούμε να την εκφράσουμε με λόγια; Τελικά, χαρὰ, σύμφωνα με τους λόγους των ἁγίων Πατέρων, εἶναι ἡ κοινωνία μας με το Θεό. Τί σημαίνει, ὁμως, αὐτό ;

Ο πρώτος παράδεισος, ὁ ἐπίγειος, στον οποίο ὁ Πανάγαθος Θεός ἔθεσε τον ἄνθρωπο να ζεῖ, ἦταν τόπος χαρὰς και μακαριότητος για τους πρωτοπλάστους και ἡ μεγαλύτερη ἀπόλαυση και χαρὰ τους ἦταν ἡ ἐπικοινωνία τους με τον Πλάστη και Δημιουργό τους. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ χαρὰ κράτησε μέχρι τὴ στιγμή που ἡ παρακοή ἔφερε δυστυχία, πόνο, λύπη και το θάνατο στη ζωὴ του ἀνθρώπου. Στη συνέχεια, τὸ ἐρώτημα του Θεοῦ προς τον πρωτόπλαστο Ἀδάμ, «πού εἶσαι;», κρύβει ὅλο το δράμα της ἀνθρωπότητος. Ο Θεός ἀναζητεῖ τον ἄνθρωπο και ὁ ἄνθρωπος κρύβεται πια ἀπὸ τον Θεό. Αὐτός που ἄλλοτε συναντούσε τὸ Θεό και χαιρόταν τὴν παρουσία και ἐπικοινωνία μαζί Του, τώρα δεν ἔχει πρόσωπο να Τον κοιτάξει· ντρέπεται, κρύβεται και χάνει τὴν κοινωνία του Θεοῦ.

Ἔτσι, χάνοντας ὁ ἄνθρωπος τὸν Θεό, ἔχασε και τὴ χαρὰ του. Ἐφυγε ἀπὸ τον Παράδεισο τῆς τρυφῆς και ἦλθε στη γῆ του πόνου, των θλίψεων, των δακρῶν και τῆς φθορᾶς. Ἀλλὰ, ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα του χρόνου, ὁ

Θεός έστειλε τον Υιό Του τον Μονογενή, για να αποκατασταθεί και πάλι η κοινωνία ανθρώπου και Θεού· και αυτό το γεγονός γίνεται η πιο μεγάλη χαρά «παντί τω λαώ», σύμφωνα με τους λόγους του Αρχαγγέλου Γαβριήλ.

Ο Αρχάγγελος προσφωνεί με τη λέξη «χαίρε» την Υπεραγία Θεοτόκο και ο κόσμος όλος δι' Αυτής τρυγά τους καρπούς της χαράς, θα μας πει ο Άγιος Φώτιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, αλλά και ο Άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας θα συμπληρώσει ότι δεν είναι δυνατόν να χαίρει ο άνθρωπος, εάν δεν έλθει μέσα μας ο Κύριος, γιατί αυτός είναι ο μόνος που φέρνει τη χαρά στις ψυχές των ανθρώπων. Η παρουσία, λοιπόν, του Χριστού, που γεννήθηκε από τη Θεοτόκο, φέρνει τη χαρά στους ανθρώπους, με την προϋπόθεση, όμως, ότι εκείνοι θα ψάξουν και θα αναζητήσουν αυτή τη χαρά στη ζωή τους.

Σήμερα που η χαρά, δυστυχώς, λείπει από τις καρδιές των περισσότερων, σήμερα που ο κόσμος βιώνει δύσκολες ημέρες και ώρες, με φτώχεια, με πείνα, με ανεργία, με ανέχεια, με προβλήματα οικονομικής φύσεως και όχι μόνο, θα πρέπει να αναζητήσουμε την αιτία όλων αυτών και να βρούμε λύση. Η απάντηση είναι ότι πολλές φορές στη ζωή μας ξεχάσαμε τον Θεό, τον αποστραφήκαμε και τον περιθωριοποιήσαμε, νομίζοντας ότι κέντρο όλων είμαστε εμείς γι' αυτό τώρα τρυγάμε τους πικρούς καρπούς της αποστασίας μας.

Όμως, αδερφοί μου, ποτέ δεν είναι αργά, δεν χάθηκαν όλα, υπάρχει λύση. Ας δείξουμε έμπρακτη μετάνοια, και ας παρακαλέσουμε την Παναγία, που έγινε η αιτία να νικηθεί η αμαρτία και να λάμψει η αληθινή χαρά στις ψυχές των ανθρώπων, να γίνει και για μας βοήθεια στην απελπισία μας, ελπίδα σωτηρίας, αιτία χαράς στη ζωή μας. Κι εμείς, εμπνεόμενοι από τη χαρά της Θεοτόκου, που έφερε στο κόσμο τον Σωτήρα Χριστό, ας μη χαιρόμαστε με τις κούφιες κοσμικές χαρές, αλλά με τη χαρά που προέρχεται από τον Υιό Της. Αυτή είναι η μοναδική και απαραίτητη χαρά, την οποία είθε να αποκτήσουμε όλοι με τις πρεσβείες της. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Δ